

Efemeritate

Dorul gângav e o joacă,
Minutarele iubirii
Ticăie precum o toacă
În cadranul fericirii.

Visurile Țes o ie,
Rotind caierul simțirii,
Ce-o-mbrăcăm în pribegie
Noaptea-n porțile trăirii.

Timpul trecut e un furt.
Sunetul eternității
Negreșit aleargă scurt
Pe timpanele vieții...

O altfel de moarte

De m-ar gusta pământul
Cu negrele-i buze,
Mi-aș vinde necuvântul,
Să îmi mai cumpăr muze.

De s-ar stinge luna,
Somnul să mă cheme,
Inima întruna
Ar cerși poeme.

Ziua de s-ar frânge,
Să-mi cunune ceasul,
Versul meu ar plânge,
Mi s-ar stinge glasul.

Doamne, milă-Ți Fie,
Fă-mi loc în Grădină!
Tristă poezie –
Sufletul – suspină...

Contemplație

Respiră liniștea prin naiul din tâmplă,
Pe irisul meu, mătase de gânduri.
Absoluta tăcere...Nimic nu se-ntâmplă!
Ticăie pacea, curgând printre rânduri.

Murdărit de lumină, azi, cerul clipește;
Izvorăsc vise noi din lut amorțit...
O umbră a părerii pe gene îmi crește.
Se-aude doar soarele în asfințit.